

Assaltar la Bíblia

De gran he observat que en col·legis privats, en especial en els de monges, era del tot natural llegir i comentar les Històries de l'*Antic Testament*. Les dones amb qui he parlat m'ho han assegurat. En canvi, en les escoles públiques franquistes era rar que es llegissin les aventures de Job o de Jonàs, per exemple. En la democràcia, com a molt en l'assignatura de literatura universal es llegien alguns passatges i fragments de l'*Eclesiastès* i alguns episodis triats que les estudiants –no sé per què eren les estudiants– feien mörros i t'enviaven a pastar fang amb la mirada. Ho consideraven antic, vell, desuet. Oblidable.

La pèrdua de la formació religiosa també ha significat entre nosaltres la pèrdua de les Històries Sagrades. Una pedrera de saviesa. Per a certs estudiants de la classe treba-

lladora era una pèrdua de temps dedicar-se a llegir l'episodi de la dona de Lot o la increïble història de Judit. Ja poden observar que com a professor estic una mica ressentit amb els meus estudiants: anaven cap a la contemporaneïtat sense saber l'enorme saviesa de les històries antigues. Tenien les seues raons: la unió de l'església amb el feixisme havia estat vergonyosa, però ells no estudiaven pas, per exemple, la història de Josep. Insinuo doncs que hi ha una relació entre l'esquerra treballadora i l'abandó de la lectura de la Bíblia. Tampoc no és segur que l'esquerra treballadora llegís el *Capital*. Ni Bakunin.

A un servidor de vostès, la mare i el tiet Salvador li regalaren de jove net una *Bíblia de Montserrat*, no il·lustrada, per desgràcia. I en cap cas, no em regalaren *El Capital* de Karl

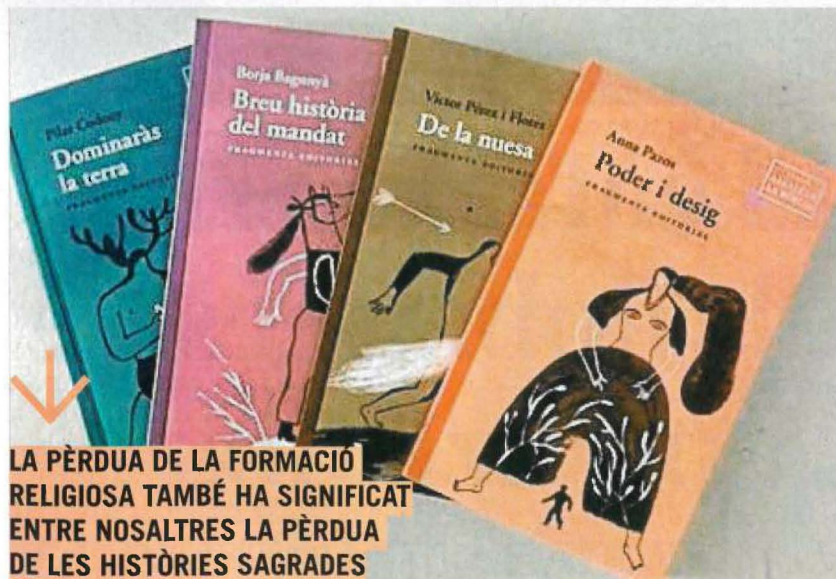
Marx, que també mereix un interès; en vaig veure una edició en diversos volums entre les andròmines d'un museu polsegós del Comunisme en un hotel de Bulgària.

Aquesta presentació ve a tomb perquè ara s'estan editant uns llibres que recullen la vella tendència dels volums primets sobre assumptes ideològics: se'n recorden dels llibres de divulgació política de l'inici de la democràcia?

L'editora dita Anna Punsoda ha dirigit una sèria d'assaigs intitulada hiperbòlicament *Assaltar la Bíblia* que es proposa tornar a interpretar alguns dels temes i personatges de la Bíblia. Els puc assegurar que els volums de la col·lecció són amens i ajuden a reflexionar de la mà dels escriptors d'ara. Fins ara mateix n'han sortit quatre: un sobre el mandat diví, dit *Breu Història del mandat*, que signa Borja Bargunyà, un altre sobre *El poder el desig* que ha escrit Anna Pazos, un *De la nuesa* de Víctor Pérez i Flores i un de Pilar Codony dit *Dominarà la terra* sobre la nostra relació amb els animals.

Pel costat bo, es pot llegir un magnífic relat sobre la història de Josep, contat per Anna Pazos. Una reflexió molt pertinent sobre la nuesa i el pensament pornogràfic, que signa Víctor Pérez.

La meua dona em pregunta: què collons hi fot una Bíblia al capçal del llit? Jo responc, amb cara de sant, que miro de llegir l'evangeli de Sant Marc. Ella em troba molt estrany, què hi farem!

LA PÈRDUA DE LA FORMACIÓ RELIGIOSA TAMBÉ HA SIGNIFICAT ENTRE NOSALTRES LA PÈRDUA DE LES HISTÒRIES SAGRADES